



رحمان عموزاد و امید به مدال در المپیک

بی رحم در پاریس



گزارش

محسن وظیفه خبرنگار

کشتی آزاد با پنج سهمیه به المپیک پاریس می‌رود؛ یکی از این پنج نفر رحمان عموزاد است. کشتی‌گیر دهه هشتادی که با ۲۲ سال سن یکی از امیدهای اصلی ایران برای مدال و حتی مدال طلاست. کمتر از ۱۰ روز دیگر وارد ۲۳ سالگی می‌شود اما تا همین جا یک طلای جهان و سه طلای آسیا

را دارد. یکبار هم سال ۲۰۲۱ قهرمان جوانان جهان شده. او هم از شاگردان خلف غلام محمدی در تیم نوجوانان است که خیلی زود به تیم ملی رسید و لقب رحمان بی‌رحم را گرفت. رحمان علاوه بر کشتی به دو چیز خیلی علاقه دارد: اولی کشتی‌های حسن یزدانی و دومی رقص مازنی است. اجرای درست این علاقه اول، یعنی رسیدن به مدال طلای المپیک. کافی است رحمان کمی از کشتی‌های حسن یزدانی را در مصاف با رقبا پیاده کند، رسیدن به مدال طلا خیلی دور از دسترس نیست و آن وقت شرایط برای رقص مازنی در پاریس هم فراهم می‌شود. رحمان در یکی از سخت‌ترین اوزان، چند حریف سخت دارد. او شاید در

مهم‌ترین زمان زندگی خودش قرار دارد که اگر از آن استفاده نکند، ممکن است تا همیشه حسرتش را بخورد. رحمان عموزاد به احتمال زیاد بعد از المپیک باید تغییر وزن بدهد و مشخص نیست چهار سال دیگر در وزن جدید بتواند حرفی برای گفتن داشته باشد. او اول باید کشتی‌گفتن در وزن ۷۰ کیلوگرم را تجربه کند و بعد هم به ۷۴ کیلوگرم برسد که وزن المپیک است؛ نه اینکه ممکن نباشد اما جا افتادن در این دو وزن در سه سال آینده کار آسانی نیست. بنابراین او شرایطی دارد که طلای المپیک، یا حالا یا هیچ وقت است. اگر می‌خواهد مثل خیلی از بزرگان ورزش حسرت مدال به دلش نماند، حالا باید کار مدال المپیک را تمام کند.

سی و سومین دوره بازی‌های المپیک، از ۵ مردادماه در پاریس شروع می‌شود. پاریس عروس شهرهای دنیا، بعد از سال‌های ۱۹۰۰ و ۱۹۲۴ برای سومین بار میزبان بزرگترین رویداد ورزشی دنیا شده است. در واقع با برگزاری المپیک ۲۰۲۴ پاریس، این شهر صدمین سالگرد بازی‌های المپیک ۱۹۲۴ را جشن می‌گیرد. مراسم افتتاحیه این بازی‌ها اما متفاوت از المپیک‌های قبلی است؛ به جای ورزشگاه این بار افتتاحیه روی رود سن پاریس برگزار می‌شود. کاروان ورزشی ایران به نام خادم‌الرضا با شعار صلح برای کودکان در این دوره حضور دارد. هرچند این بار برخلاف دوره‌های قبل کاروان ایران کوچکتر است. کاروان ایران ۴۰ سهمیه گرفته که ۱۱ سهمیه برای زنان و ۲۹ سهمیه برای مردان است. ۱۷ روز مانده تا افتتاح بازی‌ها.



هنوز افسوس المپیک آتلانتا را می‌خورم

عباس حاج کناری: رحمان با زیرگیری طلا می‌گیرد

گفت‌وگو

عباس حاج کناری یکی از استثناهای کشتی ایران است. کشتی‌گیر اهل فریدونکنار که هنوز یک افسوس بزرگ دارد و آن هم به المپیک ۱۹۹۶ آتلانتا برمی‌گردد. المپیکی که دیگر برایش تکرار نشد و حسرت مدال به دلش ماند؛ «هنوز افسوس المپیک ۱۹۹۶ را می‌خورم. به خاطر همین افسوس است که امروز به جوانان می‌گویم قدر لحظات را بدانند. قدر المپیکی که قرار است به میدان بروند را بدانند شاید دیگر تکرار نشود». این یک مقدمه از مصاحبه خاطره‌انگیز عباس حاج کناری است؛ کشتی‌گیر تکنیکی ایران در دهه ۹۰ که معتقد است وقتی به مدال طلا رسید برای بقیه ملی پوشان هم طلا خواست.

عباس حاج کناری یکی از استثناهای کشتی ایران درباره رحمان عموزاد چه نظری دارد؟
رحمان یکی از استثناهای کشتی ایران است که اگر چند نکته را رعایت کند به نظر از المپیک پاریس با مدال طلا برمی‌گردد. خیلی‌ها معتقدند که شبیه به تو کشتی می‌گیری؟
در حرکت‌های سرعتی شبیه به من هست اما اگر بتواند در همه جای تشک کشتی بگیرد، از من بسیار بهتر می‌شود. خیلی به تیم ملی کشتی آزاد در المپیک امید داری؟
خیلی امیدوارم. تیم ملی کشتی آزاد تیم یکدستی است و این یکدست بودن نقش مهمی در موفقیت تیم دارد. اینکه همه عوامل فدراسیون کنار تیم هستند، نکته مهمی است که می‌تواند به موفقیت تیم کمک کند.
یکدستی را در تیم ملی چه زمانی که کشتی‌گیر بودی و هم مربی؛ هیچ وقت ندیدی؟
دو بار المپیک رفتم؛ یکبار به عنوان



رحمان نباید فراموش کند که اگر بهترین آنالیزهای دنیا را هم داشته باشد باز هم این خودش است که باید اجرا کند

تیم تاریخ به حشش بود. مدت زیادی در آمریکا بودیم و این باعث شد؛ تمرینات از ریتیم اصلی‌اش خارج شود و من خودم تصمیم گرفتم در روزهای قبل از مسابقه در آمریکا با کشتی‌گیران بقیه کشورها تمرین مسابقه‌ای داشته باشم و یک روز قبل از شروع مسابقه به اوج رسیدم.
فکر می‌کنی چرا این اتفاقات افتاد؟
چون منافع شخصی را به منافع

داشته‌اند که تیم چند دسته بود. تیم سه دسته بود؛ رسول و امیر با مرحوم حاج محمد خادم پدرشان کار می‌کردند. من، غلام محمدی، اکبر فلاح و ابراهیم مهران با محمد علی صنعتکاران نزدیک بودیم و منصور بزرگ هم بیشتر روی عیسی مؤمنی و عباس جدیدی کار می‌کرد که عباس جدیدی هم هر از گاهی به حرف کسی گوش نمی‌داد. خروجی این وضعیت هم نرسیدن بهترین

کشتی‌گیر در المپیک ۹۶ و یک بار به عنوان مربی در المپیک ۲۰۲۰ و اعتقاد دارم در هر دو مورد تیم یکدست نبود و چوب اختلافات را همه خوردند. البته دنبال این نیستیم که بخواهم کسی را مقصر معرفی کنم اما هنوز دارم افسوس المپیک آتلانتا را می‌خورم. به همین خاطر است که به جوانان توصیه می‌کنم قدر این فرصت را بدانند. درباره ۹۶ آتلانتا با قهرمانان دیگر حرف زدم و همه اعتقاد

ملی ترجیح دادیم. این نگاه باید در فدراسیون وجود داشته باشد که مثل یک کشور حرفه‌ای از عوامل فدراسیون گرفته تا کشتی‌گیران همه به مدال طلا فکر کنند و فکر می‌کنم حالا این نگاه وجود دارد. جهانی سال ۹۷ برای غلام محمدی، محمد طلایی و علیرضا حیدری، آرزوی مدال طلا کردم که خودم ناخودآگاه به مدال طلا رسیدم. اینقدر تیم حس خوبی پیدا کرده بود که غلام محمدی مرا برای رسیدن به مدال طلا کوچ می‌کرد. حالا به نظرم این همدلی در تیم ملی کشتی آزاد وجود دارد و بچه‌ها برای همدیگر مدال می‌خواهند. من هم که بیرون هستم؛ هر لحظه برای موفقیت تک تک بچه‌ها دعا می‌کنم.

درباره رحمان گفتی که باید چند نکته را رعایت کند؛ این نکات چه بود؟
اول باید این نکته را بدانیم که وزن ۶۵ کیلوگرم یکی از سخت‌ترین اوزان به خاطر حضور رقبای سخت برای مدال طلا است. اما با وجود این سختی اعتقاد دارم اگر رحمان تلاش کند خودش را رو به جلو نشان بدهد می‌تواند به طلا برسد. به طور مثال زیرگیری یکی از نکات قوت رحمان است؛ اگر این زیرگیری را افزایش بدهد می‌تواند طلا بگیرد.

آنالیز رقیب چه کمکی می‌تواند به او کمک کند؟
موردی است که همه می‌دانند و حتماً رحمان هم می‌داند. مثلاً با موسسکافی باید نزدیک کشتی بگیرد و با توکار مغول باید از دور کشتی بگیرد اما رحمان نباید فراموش کند که اگر بهترین آنالیزهای دنیا را هم داشته باشد باز هم این خودش است که باید اجرا کند. بنابراین باید جسارت و رو به جلو بودن خودش را حفظ کند.



یادداشت

مراد محمدی پیشکسوت کشتی

استرس به تیم تزریق نکنیم

المپیک با هیچ مسابقه‌ای قابل مقایسه نیست و به نظرم از الان نمی‌توان در مورد نتایج به دست آمده پیش‌بینی کرد. این فقط یک شعار نیست؛ واقعاً المپیک رویداد متفاوتی است و بهترین‌های دنیا با تمام توان در این رقابت‌ها به میدان می‌روند. علاوه بر این شاید هر ورزشکاری در دوران ورزشی خود یکبار حضور در این مسابقات را تجربه کند. به همین دلیل در این مسابقات استرس کشتی‌گیران بالاست و ممکن است در لحظه نتیجه کاملاً تغییر کند. هر ۵ کشتی‌گیر آزادکار ایران شانس مدال دارند اما همه چیز در روز مسابقه مشخص می‌شود و از حالا نباید بار روانی را روی دوش کشتی‌گیران انداخت. هر اتفاقی رخ دهد در نهایت کشتی‌گیران ایران با دست پر به ایران برمی‌گردند. شاید مهم‌ترین کار الان این باشد که بار روانی را از روی دوش کشتی‌گیران برداریم و اجازه بدهیم با آرامش کارشان را پیش ببرند. حرف زدن درباره اینکه این تیم چند مدال می‌گیرد فقط بار روانی دارد وگرنه نتیجه روی تشک مسابقه مشخص می‌شود. شاید رحمان عموزاد یکی از بهترین‌های جهان در وزن خودش باشد اما اینکه از حالا او را شانس مسلم مدال بدانیم، کمی غیرکارشناسانه است. باید روز مسابقه دید که رحمان با چه شرایطی و به چه شکل کشتی می‌گیرد.



نگاه

بهروز یاری پیشکسوت کشتی

کشتی رحمان برای رقبای رو شده است

تیم ملی کشتی آزاد از پنج وزن در المپیک، شانس صاحب ۳ تا ۴ مدال را دارد. در بعضی از اوزان توان فنی کشتی‌گیران و در بعضی از اوزان توان رقیب به شکلی است که به مدال‌آوری ما کمک می‌کند اما رحمان عموزاد نسبت به بقیه کارش از همه سخت‌تر است و بزرگ‌ترین رقیبش هم ورزش است. رحمان سخت وزن کم می‌کند و همین توان او را از بین می‌برد. در قهرمانی آسیا که چندان هم مشکل نبود و تعداد مسابقات کم و رقیب ضعیف بودند، با این حال در مسابقه با حریف مغولی به مشکل خورد و به زحمت نتیجه را به سود خود تمام کرد. البته رحمان نکات مثبت خیلی زیادی هم دارد و یکی از با تکنیک‌ترین کشتی‌گیران ایران است. هرچند خیلی فهمیده و جسور کشتی می‌گیرد و ترسی از کسی ندارد اما یک موضوع نگران‌کننده دیگر هم درباره رحمان صدق می‌کند؛ همه کشتی‌گیران وزن ۶۵ کیلوگرم، رحمان را شناخته‌اند و این شاید جمله خوبی در موردش نباشد اما مدل کشتی‌اش را بلدند؛ به همین دلیل راه را به روی او می‌بندند. شاید رحمان باید بیشتر کار کند و از تنوع تاکتیکی استفاده کند تا در هر مسابقه دستش باز باشد.

رحمان عموزاد و دردسرهای همسایه شمالی

در محاصره روس‌ها

نفرات مهم این وزن است اما علی‌اف دیگر پیر شده و ورزش به رحمان نمی‌رسد.

مدال طلا و برنز اروپا را به دست آورده و حالا می‌خواهد در المپیک بدرخشد. رحمان اگرچه شانس آورده و با ممدوف روبه‌رو نمی‌شود اما باید حواسش به این سه کشتی‌گیر باشد. علاوه بر این سه روس؛ زین رتوفور از آمریکا می‌آید که سال گذشته در وزن ۷۰ کیلوگرم قهرمان جهان شد. واژن توانان ارمنستانی و تولگا نومور مغولستانی هم می‌توانند دردسرساز باشند. کوتارو کیوکا هم برای زاین سهمیه گرفته ولی هنوز مشخص نیست که خودش به المپیک بیاید یا نه اما زاین در سبک وزن همیشه خطرناک بوده است. حاجی علی اف از آذربایجان هم یکی دیگر از

۱۶ نفری که در وزن ۶۵ کیلوگرم سهمیه گرفتند هم داستان عجیبی دارند. در این وزن شامیل ممدوف روس حضور دارد که از کمیته بین‌المللی المپیک مجوز المپیک را گرفته بود اما با تحریم بازی‌های پاریس توسط فدراسیون کشتی روسیه او هم شانس حضور در پاریس را از دست داد. حالا ممدوف که به پاریس نرسیده در غیاب او؛ سه کشتی‌گیر روس دیگر در این مسابقات حضور دارند. اسماعیل موسکافی دارنده مدال طلای جهان که برای مجارستان کشتی می‌گیرد. او متولد شهر خسانیا از توابع نالچیک جمهوری بالکاریا روسیه است اما با دوبنده مجارستان قهرمان جهان شده است. دیگر روس این وزن جورج اوکوروکوف است که دوبنده استرالیا را به تن می‌کند و متولد شهر بولگور روسیه است. البته این کشتی‌گیر هنوز نتوانسته عنوانی برای استرالیا به دست بیاورد اما سومین روس این وزن اسلام دودائف است که برای آلبانی کشتی می‌گیرد. او متولد داغستان روسیه است اما از سال ۲۰۲۲ تصمیم گرفت که مسیر خود را تغییر بدهد و برای آلبانی کشتی بگیرد. او قبل از اینکه دوبنده آلبانی را به تن کند، دو بار مدال برنز امیدهای جهان را با روسیه به دست آورد. با آلبانی هم

